EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.6.2025
COM(2025) 308 final

ANNEX 3

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o podpisu rozsáhlého balíčku dohod za účelem konsolidace, prohloubení a rozšíření dvoustranných vztahů se Švýcarskou konfederací jménem Evropské unie a o prozatímním provádění Dohody o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program

POZMĚŇOVACÍ PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O PŘEPRAVĚ ZBOŽÍ A CESTUJÍCÍCH
PO ŽELEZNICI A SILNICI

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „smluvní strany“,

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE význam Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici, uzavřené v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda“);

PŘEJÍCE SI podporovat přepravu cestujících a zboží po silnici a železnici mezi smluvními stranami v rámci oblasti působnosti dohody;

UZNÁVAJÍCE politiky smluvních stran týkající se přesunu zboží ze silnic na železnici;

PŘEJÍCE SI, pokud jde o železniční dopravu, zachovat kvalitní dopravní systém založený na výkonnosti, přitažlivosti a spolehlivosti přepravy zboží a cestujících, které jsou nezbytné pro obyvatelstvo a hospodářství;

UZNÁVAJÍCE nutnost vyjasnit právo železničních podniků provozovat mezinárodní osobní železniční dopravu, včetně oprávnění k nástupu cestujících na kterékoli stanici nacházející se na mezinárodní trase a výstupu cestujících na jiné takové stanici, včetně případů, kdy se tyto stanice nacházejí na území druhé smluvní strany;

UZNÁVAJÍCE, že s výhradou platných pravidel hospodářské soutěže nebrání platné právo Unie mezinárodním seskupením provozovat mezinárodní služby, včetně mezinárodních služeb, které se částečně skládají ze služeb zapojených v rámci taktového jízdního řádu;

UZNÁVAJÍCE, že je důležité usnadnit nové služby mezinárodní osobní železniční dopravy, a tím zlepšit mezinárodní železniční spojení mezi smluvními stranami, a zároveň zajistit, aby cestující využívající výlučně švýcarské vnitrostátní služby nebyli tímto způsobem negativně ovlivněni;

UZNÁVAJÍCE výhody pro cestující, které mohou vyplynout z otevření trhu pro poskytování služeb mezinárodní osobní železniční dopravy, a tudíž význam zajištění účinného přístupu k infrastruktuře a rovných podmínek pro poskytování těchto služeb s přihlédnutím k výjimkám uděleným Švýcarsku;

UZNÁVAJÍCE švýcarský poplatek za těžká nákladní vozidla a cíl být v souladu se zásadami pro výběr poplatků za silniční vozidla v Unii;

UZNÁVAJÍCE výhody úzké spolupráce mezi Švýcarskem a Agenturou Evropské unie pro železnice na základě článku 75 nařízení (EU) 2016/796 (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 1),

SE DOHODLY TAKTO:

ČLÁNEK 1

Změny dohody

Dohoda se mění takto:

1) V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Tato dohoda se vztahuje na mezinárodní přepravu cestujících a zboží po železnici a na kombinovanou mezinárodní dopravu.

Tato dohoda se nevztahuje na čistě vnitrostátní železniční přepravu cestujících ve smyslu vnitrostátní dálkové, regionální a místní dopravy ve Švýcarsku.

Tato dohoda se nevztahuje na železniční podniky, které provozují pouze městskou, příměstskou nebo regionální dopravu na místních a regionálních nezávislých sítích v případě dopravních služeb poskytovaných na železniční infrastruktuře nebo na sítích určených pouze pro provoz městské nebo příměstské železniční dopravy.“

2) V článku 3 se na konci odstavce 2 doplňuje nová odrážka, která zní:

„– „mezinárodní přepravou cestujících po železnici“ osobní doprava, při níž vlak překračuje hranici mezi smluvními stranami, včetně oprávnění k nástupu cestujících na kterékoli stanici nacházející se na mezinárodní trase a výstupu cestujících na jiné takové stanici, včetně případů, kdy se tyto stanice nacházejí na území druhé smluvní strany, za předpokladu, že hlavním účelem dané dopravní služby je přeprava cestujících mezi stanicemi nacházejícími se na území jedné smluvní strany a stanicemi nacházejícími se na území druhé smluvní strany.“

3) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. S výhradou odstavců 2 a 3 Švýcarsko přijme nebo zachová v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu k dohodě (dále jen „institucionální protokol“) ujednání odpovídající právním předpisům Unie o technických podmínkách platných pro silniční dopravu, podle oddílu 3 přílohy 1.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Švýcarsko přijme nebo zachová v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu právní předpisy odpovídající právním předpisům Unie o technické kontrole vozidel uvedeným v oddíle 3 přílohy 1.“

4) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Mezinárodní přeprava zboží po silnici pro cizí potřebu a rovněž jízdy bez nákladu mezi územími smluvních stran podléhají povolení Unie, jehož vzor je uveden v příloze 3, podle právních předpisů Unie uvedených v příloze 1 nebo na základě švýcarského povolení podle odpovídajících švýcarských právních předpisů přijatých nebo zachovaných v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Postupy, kterými se řídí vydávání, obnovení a odnímání povolení, a postupy, kterými se řídí vzájemná pomoc, se upravují právními předpisy Unie uvedenými v oddíle 1 přílohy I nebo odpovídajícími švýcarskými právními předpisy přijatými nebo zachovanými v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu.“

5) V článku 17 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Vzory těchto licencí a postupů jejich získání, užívání a obnovování se stanoví v právních předpisech Unie uvedených v oddíle 1 přílohy 1 nebo v odpovídajících švýcarských právních předpisech přijatých nebo zachovaných v souladu s čl. 5 odst. 2 institucionálního protokolu.“

6) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Železniční podniky a mezinárodní seskupení usazené na území jedné ze smluvních stran mají právo tranzitu a právo přístupu k železniční infrastruktuře na území druhé smluvní strany za účelem provozování mezinárodních služeb za podmínek stanovených v právních předpisech Unie uvedených v oddíle 4 přílohy 1.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. V průběhu mezinárodní osobní dopravy mají železniční podniky oprávnění k nástupu cestujících na kterékoli stanici nacházející se na mezinárodní trase a výstupu cestujících na jiné takové stanici, včetně případů, kdy se tyto stanice nacházejí na území téže smluvní strany, za předpokladu, že hlavním účelem dané dopravní služby je přeprava cestujících z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany. Příslušný regulační subjekt nebo subjekty rozhodnou na žádost příslušných orgánů nebo dotčených železničních podniků o tom, zda je hlavním účelem dané dopravní služby přeprava cestujících z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„ČLÁNEK 24a

Výjimky z dynamické harmonizace týkající se železniční dopravy

Výjimkami ve smyslu čl. 5 odst. 7 institucionálního protokolu jsou:

1. Možnost uložit společnostem provozujícím osobní dopravu povinnost účastnit se systému integrace cen ve veřejné dopravě, tj. nabízet cestujícím využívajícím síť různých společností provozujících veřejnou dopravu jedinou přepravní smlouvu, pokud těmto společnostem zůstane pravomoc určovat ceny.

2. Použití švýcarských nástrojů pro řízení kapacity, které stanoví minimální počet tras vlaků za hodinu pro vymezené druhy dopravy, včetně nákladní, regionální a dálkové osobní dopravy, které mohou rovněž sloužit mezinárodnímu účelu. Na tyto nástroje se vztahuje zásada nediskriminace uvedená v čl. 1 odst. 3 dohody.

S podniky, které plánují a provozují služby mezinárodní osobní železniční dopravy ve Švýcarsku, se ve stávajících švýcarských postupech konzultace v rámci švýcarských nástrojů pro řízení kapacity zachází jako se zúčastněnými stranami.

3. Možnost upřednostnit osobní dopravu podle taktového jízdního řádu platného pro služby na železnici na celém území Švýcarska.

Kritérium uvedené v prvním pododstavci se použije nediskriminačním způsobem pro přidělování tras vlaků společnostem, které podávají srovnatelné žádosti, pokud jde o četnost služeb.

Přednost podle prvního pododstavce se dává službám, které jsou nezbytné pro taktový jízdní řád.

Pokud podnik před uplynutím lhůty pro postup ročního přidělování předloží žádost o trasu vlaku pro mezinárodní osobní dopravu ve Švýcarsku, které nelze ve fázi vzájemné koordinace vyhovět, má tato žádost přednost pro využití zbývající nepřidělené kapacity, včetně kapacity, která byla zajištěna švýcarskými nástroji pro řízení kapacity, ale nebyla během postupu ročního přidělování požadována.

Unie nebo její členské státy mohou na svém území upřednostnit společnosti, které jsou usazené v Unii a provozují služby osobní železniční dopravy, před švýcarskou mezinárodní osobní železniční dopravou, která provozuje část mezinárodní dopravy podle švýcarského taktového jízdního řádu a která dopravu neposkytuje v rámci mezinárodního seskupení.

4. Právo zahrnout nediskriminační ustanovení do povolení a koncesí udělovaných podnikům železniční dopravy a mezinárodním seskupením v souvislosti se sociálními normami, jako jsou místní a odvětvové platové a pracovní podmínky ve Švýcarsku.

5. Povinnosti nabídkového řízení v případě závazků veřejné služby v přeshraniční regionální, městské a příměstské osobní železniční dopravě: Švýcarsko může přímo zadat veřejnou zakázku na služby pro část přeshraniční regionální, městské a příměstské osobní železniční dopravy, která je provozována na území Švýcarska. V takovém případě Švýcarsko zadá veřejnou zakázku na služby buď provozovateli, kterému byla zadána veřejná zakázka na služby na území Unie, nebo provozovateli, který spolupracuje s železničním podnikem, jemuž byla zadána veřejná zakázka na služby na provozování tratě na území Unie.

S výhradou tohoto odstavce se příslušné orgány předem vzájemně konzultují o podmínkách veřejné služby, která má být zadána, včetně načasování zadávacího řízení.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„ČLÁNEK 29a

Účast na činnosti Agentury Evropské unie pro železnice

Švýcarsko má právo účastnit se v souladu s článkem 75 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/796 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro železnice a o zrušení nařízení (ES) č. 881/2004 (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 1) činnosti Agentury Evropské unie pro železnice (dále jen „ERA“); tato účast zahrnuje náležitý přístup k databázím a registrům.

ERA nemá ve Švýcarsku žádné výkonné pravomoci. Příslušné články nařízení (EU) 2016/796, jež by takové výkonné pravomoci agentury ERA ve Švýcarsku zakládaly, se proto do přílohy 1 dohody nezačleňují.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„ČLÁNEK 32a

Vyloučení zvýšení kapacity silnic

Jako výjimka ve smyslu čl. 5 odst. 7 institucionálního protokolu se nová infrastruktura pro účely bezpečnosti silničního provozu, jako například stavba druhého silničního tunelu v Gotthardu, nepovažuje za zvýšení kapacity silnic a omezení silniční kapacity na stávající úroveň se nepovažuje za jednostranné množstevní omezení.“

10) Článek 40 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 40

Švýcarská opatření

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 37 a vzhledem ke zvýšení maximální povolené hmotnosti podle čl. 7 odst. 3 Švýcarsko zavede nediskriminační daň z vozidel. Daň bude zejména vycházet ze zásad uvedených v čl. 38 odst. 1 a z postupů stanovených v příloze 10.

2. Poplatky budou rozděleny do kategorií na základě emisí z vozidel. Společný výbor rozhodne na žádost Švýcarska o rozdělení do kategorií zcela nebo částečně založených na spotřebě.

3. Vážený průměr poplatků za vozidla s maximální přípustnou hmotností naloženého vozidla podle dokladu o registraci vozidla nepřevyšující 40 t a jedoucí na vzdálenost 300 km přes Alpy nesmí přesáhnout 325 CHF. V kategorii vozidel, které způsobují největší znečištění, nesmí poplatek přesáhnout 380 CHF.

4. Část poplatků uvedených v odstavci 3 může být tvořena mýtným za použití specializované alpské infrastruktury. Tato část nesmí tvořit více než 15 % poplatků uvedených v odstavci 3.

5. Vážený průměr uvedený v odstavci 3 se stanoví podle počtu vozidel v jednotlivých kategoriích, která jsou provozována ve Švýcarsku. Počet vozidel v každé kategorii se stanoví na základě odhadů, které budou přezkoumány společným výborem. Společný výbor určí vážený průměr na základě přezkumů, které budou prováděny každé dva roky, aby byly zohledněny vývojové trendy struktury vozového parku provozovaného ve Švýcarsku a vývoj emisí a spotřeby.“

11) Článek 42 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 42

Přezkoumání výše poplatků

1. Dne 1. ledna 2007 a následně ve dvouletých intervalech budou maximální výše poplatků podle čl. 40 odst. 3 upravovány podle míry inflace ve Švýcarsku v předchozích dvou letech. Za tímto účelem Švýcarsko zašle společnému výboru nejpozději do 30. září roku předcházejícího úpravě nezbytné statistické údaje, na jejichž základě dojde ke zvažované úpravě. Společný výbor se na žádost Unie sejde do 30 dnů od obdržení této zprávy, aby jednal o zvažovaných úpravách.

2. Od 1. ledna 2007 může společný výbor na žádost jedné ze smluvních stran přezkoumat výši poplatků podle čl. 40 odst. 3 a po vzájemné dohodě je upravit. Přezkoumání se provádí na základě těchto kritérií:

– výše a struktura daní v obou smluvních stranách, zejména s ohledem na srovnatelné trasy přes Alpy,

– rozložení dopravy mezi srovnatelné trasy přes Alpy,

– vývojové trendy rozložení jednotlivých způsobů dopravy v alpském regionu,

– rozvoj železniční infrastruktury v oblasti Alp.“

12) V článku 46 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud po 1. lednu 2005, bez ohledu na konkurenceschopné ceny železniční dopravy a řádné provádění opatření podle článku 36, které se týká kvalitativních parametrů, vzniknou problémy s plynulostí silniční dopravy švýcarským alpským regionem a pokud za období 10 týdnů nepřesáhne průměrná míra využití železniční kapacity ve Švýcarsku (kombinovaná doprava s doprovodem a bez doprovodu) 66 %, Švýcarsko může odchylně od čl. 40 odst. 3 a 4 zvýšit poplatky stanovené v čl. 40 odst. 3 o více než 12,5 %. Veškeré příjmy z tohoto zvýšení musí být využity k posílení konkurenceschopnosti železniční a kombinované dopravy vůči dopravě po silnici.“

(13) Článek 51 se nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 51

Společný výbor

1. Zřizuje se společný výbor.

Společný výbor se skládá ze zástupců smluvních stran.

2. Společnému výboru spolupředsedají zástupce Unie a zástupce Švýcarska.

3. Společný výbor:

a) zajišťuje řádné fungování a účinnou správu a uplatňování této dohody;

b) poskytuje fórum pro vzájemné konzultace a průběžnou výměnu informací mezi smluvními stranami, zejména s cílem nalézt řešení jakýchkoli obtíží s výkladem nebo uplatňováním dohody nebo právního aktu Unie, na který se v dohodě odkazuje v souladu s článkem 10 institucionálního protokolu;

c) vydává doporučení smluvním stranám v záležitostech týkajících se této dohody;

d) přijímá rozhodnutí, je-li tak stanoveno v této dohodě a

e) odpovídá za sledování a uplatňování této dohody, a zejména čl. 27 odst. 6 a článků 33, 34, 35, 36, 39, 40, 42, 45, 46 a 47;

f) vykonává jakoukoli jinou pravomoc, kterou mu uděluje tato dohoda.

4. Společný výbor jedná na základě jednomyslnosti.

Rozhodnutí jsou pro smluvní strany závazná a smluvní strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení.

5. Společný výbor zasedá nejméně jednou ročně, střídavě v Bruselu a Bernu, pokud spolupředsedové nerozhodnou jinak. Sejde se rovněž na žádost kterékoli ze smluvních stran. Spolupředsedové se mohou dohodnout, že zasedání společného výboru se uskuteční prostřednictvím videokonference nebo telekonference.

6. Společný výbor přijme svůj jednací řád a podle potřeby jej aktualizuje.

7. Společný výbor může rozhodnout o vytvoření jakékoli pracovní skupiny nebo skupiny odborníků, která mu může být nápomocna při plnění jeho povinností.“

14) V článku 53 se název nahrazuje tímto:

„ČLÁNEK 53

Profesní tajemství“.

15) Vkládá se nový článek, který zní:

„ČLÁNEK 53a

Utajované informace a citlivé neutajované informace

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby některá ze smluvních stran zpřístupnila utajované informace.

2. Na nakládání s utajovanými informacemi nebo materiály poskytovanými smluvními stranami nebo vyměňovanými mezi smluvními stranami podle této dohody a na jejich ochranu se vztahuje Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o bezpečnostních postupech pro výměnu utajovaných informací uzavřená v Bruselu dne 28. dubna 2008 a veškerá bezpečnostní ujednání, kterými se uvedená dohoda provádí.

3. Společný výbor přijme prostřednictvím rozhodnutí pokyny pro nakládání s citlivými neutajovanými informacemi, které si smluvní strany mezi sebou vyměňují, za účelem zajištění jejich ochrany.“

16) Článek 55 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud si jedna ze smluvních stran přeje revidovat ustanovení této dohody, uvědomí o tom společný výbor. S výhradou odstavce 3 vstoupí pozměněná verze této dohody v platnost po dokončení příslušných vnitřních postupů.“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„Přílohy 5, 6, 8 a 9 lze změnit rozhodnutím společného výboru v souladu s čl. 51 odst. 3 písm. d).“

17) Článek 57 se nahrazuje tímto:

„Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na které se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Švýcarska.“

18) Příloha 1 se mění takto:

a) za názvem se vkládají nové body, které znějí:

„1. V rámci oblasti působnosti dohody se právní akty Unie uvedené v této příloze použijí s výhradou zásady dynamické harmonizace podle článku 5 institucionálního protokolu a s výhradou výjimek uvedených v odstavci 7 uvedeného článku.

2. Není-li v technických úpravách uvedeno jinak, považují se práva a povinnosti stanovené pro členské státy v právních aktech Unie uvedených v této příloze za práva a povinnosti stanovené pro Švýcarsko. To platí při plném respektování institucionálního protokolu.“;

b) oddíl 4 se mění takto:

i) doplňují se nové akty, které znějí:

„– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu (Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 22).

– Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (přepracované znění) (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 32).

– Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/545 ze dne 7. dubna 2016 o postupech a kritériích týkajících se rámcových dohod pro přidělování kapacity železniční infrastruktury (Úř. věst. L 94, 8.4.2016, s. 1).

– Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2075 ze dne 4. září 2017, kterým se nahrazuje příloha VII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. L 295, 14.11.2017, s. 69).“;

ii) zrušují se tyto akty:

„– Směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, 24.8.1991, s. 25).

– Směrnice Rady 95/18/ES ze dne 19. června 1995 o vydávání licencí železničním podnikům (Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 70).

– Směrnice Rady 95/19/ES ze dne 19. června 1995 o přidělování kapacit železniční infrastruktury a o zpoplatnění infrastruktury (Úř. věst. L 143, 27.6.1995, s. 75).“;

iii) v položce týkající se směrnice 2007/59/ES se doplňují nová slova, která znějí:

„Licence strojvedoucího a doplňkové osvědčení vydané v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 2007/59/ES a odpovídajícími ustanoveními přijatými nebo zachovanými ve švýcarském právním řádu podle článku 5 institucionálního protokolu se vzájemně uznávají.“;

iv) v položce týkající se směrnice (EU) 2016/797 se doplňují nová slova, která znějí:

„Na směrnici (EU) 2016/797 se vztahují přechodná opatření k zachování plynulé železniční dopravy mezi Švýcarskem a Unií stanovená rozhodnutím Výboru pro pozemní dopravu Společenství–Švýcarsko č. 2/2019 (Úř. věst. L 13, 17.1.2020, s. 43) včetně veškerých následných změn, pokud a v jaké míře smluvní strany ve společném výboru rozhodnou o úpravách, jimiž se uvedená opatření prodlouží, s přihlédnutím k čl. 29a druhému pododstavci dohody a článku 5 institucionálního protokolu. Odkazuje-li směrnice (EU) 2016/797 na „Agenturu Evropské unie pro železnice“, odkaz se pro území Švýcarska považuje za odkaz na „švýcarský vnitrostátní bezpečnostní orgán.“;

v) v položce týkající se směrnice (EU) 2016/798 se doplňují nová slova, která znějí:

„Na směrnici (EU) 2016/798 se vztahují přechodná opatření k zachování plynulé železniční dopravy mezi Švýcarskem a Unií stanovená rozhodnutím Výboru pro pozemní dopravu Společenství–Švýcarsko č. 2/2019 (Úř. věst. L 13, 17.1.2020, s. 43) včetně veškerých následných změn, pokud a v jaké míře smluvní strany ve společném výboru rozhodnou o úpravách, jimiž se uvedená opatření prodlouží, s přihlédnutím k čl. 29a druhému pododstavci dohody a článku 5 institucionálního protokolu. Odkazuje-li směrnice (EU) 2016/798 na „Agenturu Evropské unie pro železnice“, odkaz se pro území Švýcarska považuje za odkaz na „švýcarský vnitrostátní bezpečnostní orgán.“;

vi) v položce týkající se prováděcího nařízení (EU) 2018/545 se doplňují nová slova, která znějí:

„Na prováděcí nařízení (EU) 2018/545 se vztahují přechodná opatření k zachování plynulé železniční dopravy mezi Švýcarskem a Unií stanovená rozhodnutím Výboru pro pozemní dopravu Společenství–Švýcarsko č. 2/2019 (Úř. věst. L 13, 17.1.2020, s. 43) včetně veškerých následných změn, pokud a v jaké míře smluvní strany ve společném výboru rozhodnou o úpravách, jimiž se uvedená opatření prodlouží, s přihlédnutím k čl. 29a druhému pododstavci dohody a článku 5 institucionálního protokolu. Odkazuje-li prováděcí nařízení (EU) 2018/545 na „Agenturu Evropské unie pro železnice“, odkaz se pro území Švýcarska považuje za odkaz na „švýcarský vnitrostátní bezpečnostní orgán.“;

vii) v položce týkající se prováděcího nařízení (EU) 2018/763 se doplňují nová slova, která znějí:

„Na prováděcí nařízení (EU) 2018/763 se vztahují přechodná opatření k zachování plynulé železniční dopravy mezi Švýcarskem a Unií stanovená rozhodnutím Výboru pro pozemní dopravu Společenství–Švýcarsko č. 2/2019 (Úř. věst. L 13, 17.1.2020, s. 43) včetně veškerých následných změn, pokud a v jaké míře smluvní strany ve společném výboru rozhodnou o úpravách, jimiž se uvedená opatření prodlouží, s přihlédnutím k čl. 29a druhému pododstavci dohody a článku 5 institucionálního protokolu. Odkazuje-li prováděcí nařízení (EU) 2018/763 na „Agenturu Evropské unie pro železnice“, odkaz se pro území Švýcarska považuje za odkaz na „švýcarský vnitrostátní bezpečnostní orgán.“;

viii) v položce týkající se prováděcího nařízení (EU) 2019/250 se doplňují nová slova, která znějí:

„Na prováděcí nařízení (EU) 2019/250 se vztahují přechodná opatření k zachování plynulé železniční dopravy mezi Švýcarskem a Unií stanovená rozhodnutím Výboru pro pozemní dopravu Společenství–Švýcarsko č. 2/2019 (Úř. věst. L 13, 17.1.2020, s. 43) včetně veškerých následných změn, pokud a v jaké míře smluvní strany ve společném výboru rozhodnou o úpravách, jimiž se uvedená opatření prodlouží, s přihlédnutím k čl. 29a druhému pododstavci dohody a článku 5 institucionálního protokolu. Odkazuje-li prováděcí nařízení (EU) 2019/250 na „Agenturu Evropské unie pro železnice“, odkaz se pro území Švýcarska považuje za odkaz na „švýcarský vnitrostátní bezpečnostní orgán.“;

c) v oddíle 5 se doplňuje nový akt, který zní:

„– Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2338 ze dne 14. prosince 2016 (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 22); s výjimkou článků 5 a 5a nařízení (ES) č. 1370/2007 za podmínek uvedených v čl. 24a odst. 5 dohody.“

19) Příloha 10 se nahrazuje tímto:

„**PŘÍLOHA 10**

PRAVIDLA PRO POUŽÍVÁNÍ POPLATKŮ
STANOVENÝCH V ČLÁNKU 40

S výhradou čl. 40 odst. 4 se poplatky stanovené v článku 40 používají takto:

a) v případě dopravy ve Švýcarsku se poplatky zvyšují nebo snižují úměrně rozsahu, v jakém je skutečně ujetá vzdálenost ve Švýcarsku kratší nebo delší než 300 km;

b) poplatky jsou úměrné hmotnostní kategorii vozidla.“

20) Společné prohlášení připojené k tomuto protokolu se doplňuje k prohlášením připojeným k závěrečnému aktu dohody.

ČLÁNEK 2

Vstup v platnost

1. Tento protokol smluvní strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Smluvní strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

i) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

j) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „Za Švýcarskou konfederaci“)

INSTITUCIONÁLNÍ PROTOKOL
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O PŘEPRAVĚ ZBOŽÍ A CESTUJÍCÍCH
PO ŽELEZNICI A SILNICI

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

dále jen „smluvní strany“,

VZHLEDEM K TOMU, že Unie a Švýcarsko jsou vázány četnými dvoustrannými dohodami v různých oblastech, které stanoví zvláštní práva a povinnosti, jež jsou v některých ohledech podobné právům a povinnostem stanoveným v Unii;

PŘIPOMÍNAJÍCE, že účelem těchto dvoustranných dohod je zvýšit konkurenceschopnost Evropy a vytvořit užší hospodářské vazby mezi smluvními stranami založené na rovnosti, reciprocitě a obecné rovnováze jejich výhod, práv a povinností;

ROZHODNUTY posílit a prohloubit účast Švýcarska na vnitřním trhu Unie na základě stejných pravidel, jaká platí pro vnitřní trh, při zachování jeho nezávislosti a nezávislosti jeho orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z přímé demokracie, federalismu a odvětvové povahy jeho účasti na vnitřním trhu;

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE, že je zachována pravomoc švýcarského Spolkového soudu a všech ostatních švýcarských soudů, jakož i soudů členských států a Soudního dvora Evropské unie vykládat dohodu v jednotlivých případech;

VĚDOMY SI zajištění jednotnosti v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a to jak současných, tak budoucích,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Cíle

1. Cílem tohoto protokolu je zaručit smluvním stranám a hospodářským subjektům a jednotlivcům větší právní jistotu, rovné zacházení a rovné podmínky v oblasti související s vnitřním trhem, jež spadá do oblasti působnosti Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici uzavřené v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda“).

2. Za tímto účelem poskytuje tento protokol nová institucionální řešení, která usnadní trvalé a vyvážené posilování hospodářských vztahů mezi smluvními stranami. S ohledem na zásady mezinárodního práva stanoví tento protokol zejména institucionální řešení dohody, jež jsou společná pro dvoustranné dohody, které byly nebo mají být uzavřeny v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, aniž by se měnila oblast působnosti nebo cíle dohody, zejména:

a) postup pro sladění dohody s právními akty Unie, které se dohody týkají;

b) jednotný výklad a uplatňování dohody a právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje;

c) dohled nad uplatňováním dohody a uplatňování dohody a

d) řešení sporů v rámci dohody.

ČLÁNEK 2

Vztah k dohodě

1. Tento protokol a jeho příloha a dodatek tvoří nedílnou součást dohody.

2. Ustanovení dohody zrušená tímto protokolem jsou uvedena níže:

a) čl. 49 odst. 1 a 2;

b) článek 50;

c) čl. 52 odst. 1 až 4 a odst. 6;

d) článek 54;

e) čl. 55 odst. 2;

f) následující část přílohy 1:

„V souladu s čl. 52 odst. 6 této dohody Švýcarsko použije právní předpisy rovnocenné těmto:“.

3. Odkazy na „Evropské společenství“ nebo „Společenství“ v dohodě se považují za odkazy na Unii.

ČLÁNEK 3

Dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní

1. Stávající a budoucí dvoustranné dohody mezi Unií a Švýcarskem v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, se považují za soudržný celek, který zajišťuje rovnováhu mezi právy a povinnostmi mezi Unií a Švýcarskem.

2. Dohoda představuje dvoustrannou dohodu v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní.

KAPITOLA 2

SLADĚNÍ DOHODY S PRÁVNÍMI AKTY UNIE

ČLÁNEK 4

Účast na vypracovávání právních aktů Unie („tvorba rozhodnutí“)

1. Při vypracovávání návrhu právního aktu Unie v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, o tom Evropská komise (dále jen „Komise“) informuje Švýcarsko a neformální cestou konzultuje odborníky Švýcarska stejně, jako žádá o stanoviska odborníků z členských států Unie pro vypracování svých návrhů.

Na žádost kterékoli smluvní strany se uskuteční předběžná výměna názorů ve společném výboru.

Smluvní strany se na žádost kterékoli z nich znovu vzájemně konzultují v rámci společného výboru v důležitých okamžicích fáze předcházející přijetí právního aktu Unií, a to v průběžném informačním a konzultačním procesu.

2. Při přípravě aktů v přenesené pravomoci týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

3. Při přípravě prováděcích aktů týkajících se základních aktů práva Unie v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, v souladu se Smlouvou o fungování EU Komise zajistí, aby se do přípravy návrhů, které později předloží výborům, jež jsou Komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, Švýcarsko zapojilo v co největší míře, a vede konzultace s odborníky Švýcarska na stejném základě jako s odborníky z členských států Unie.

4. Je-li to nutné k zajištění řádného fungování dohody, odborníci Švýcarska se podílejí na práci výborů, na něž se nevztahují odstavce 2 a 3. Seznam těchto výborů a případně dalších výborů s podobnými charakteristikami vypracuje a aktualizuje společný výbor.

5. Tento článek se nepoužije na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti výjimky uvedené v čl. 5 odst. 7.

ČLÁNEK 5

Začlenění právních aktů Unie

1. Aby byla zaručena právní jistota a jednotnost práva v oblasti související s vnitřním trhem, jíž se Švýcarsko účastní na základě dohody, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, byly do dohody začleněny co nejdříve po přijetí.

2. Švýcarsko přijme nebo zachová ustanovení svého právního řádu s cílem dosáhnout výsledku, jehož má být dosaženo právními akty Unie začleněnými do dohody v souladu s odstavcem 4, případně s výhradou úprav, o nichž rozhodne společný výbor.

3. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahuje dohoda, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím společného výboru. Společný výbor k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli smluvní strany.

4. Společný výbor jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně příloh 1, 3, 4 a 7 dohody, včetně nezbytných úprav.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, může společný výbor, je-li to nezbytné pro zajištění soudržnosti dohody s jejími přílohami ve znění podle odstavce 4, navrhnout ke schválení smluvními stranami v souladu s jejich vnitřními postupy revizi dohody.

6. Odkazy v dohodě na právní akty Unie, které již nejsou v platnosti, se považují za odkazy na právní akt Unie o zrušení začleněný do přílohy 1 dohody ode dne vstupu v platnost rozhodnutí společného výboru o odpovídající změně přílohy dohody podle odstavce 4, není-li v uvedeném rozhodnutí stanoveno jinak.

7. Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na právní akty Unie nebo jejich ustanovení spadající do oblasti působnosti následujících výjimek:

– čl. 7 odst. 3 dohody,

– článek 14 dohody,

– článek 15 dohody,

– článek 20 dohody,

– článek 24a dohody,

– článek 32a dohody,

– článek 40 dohody,

– článek 42 dohody.

8. S výhradou článku 6 vstupují rozhodnutí společného výboru podle odstavce 4 v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

9. Aby usnadnily proces přijímání rozhodnutí, spolupracují smluvní strany v dobré víře během celého průběhu postupu stanoveného v tomto článku.

ČLÁNEK 6

Plnění ústavních povinností Švýcarskem

1. Během výměny názorů uvedené v čl. 5 odst. 3 informuje Švýcarsko Unii o tom, zda rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti.

2. Pokud rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 ke své závaznosti vyžaduje, aby Švýcarsko splnilo své ústavní povinnosti, má na to Švýcarsko maximálně dva roky ode dne sdělení této informace podle odstavce 1, s výjimkou případů konání referenda, kdy se toto období prodlouží o jeden rok.

3. Dokud Švýcarsko nesdělí, že splnilo své ústavní povinnosti, provádějí smluvní strany rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 4 prozatímně, pokud Švýcarsko Unii neinformuje, že prozatímní provádění rozhodnutí není možné, a neuvede pro to důvody.

Prozatímní provádění nesmí v žádném případě nastat přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

4. Jakmile Švýcarsko splní své ústavní povinnosti uvedené v odstavci 1, neprodleně to oznámí Unii prostřednictvím společného výboru.

5. Rozhodnutí vstupuje v platnost dnem doručení oznámení podle odstavce 4, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

KAPITOLA 3

VÝKLAD A UPLATŇOVÁNÍ DOHODY

ČLÁNEK 7

Zásada jednotného výkladu

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 1 a v souladu se zásadami mezinárodního práva veřejného se dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, a právní akty Unie, na něž se v těchto dohodách odkazuje, vykládají a uplatňují jednotně v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

2. Právní akty Unie, na něž se v dohodě odkazuje, a ustanovení dohody, pokud jejich uplatňování zahrnuje pojmy práva Unie, se před podpisem dohody i po podpisu vykládají a uplatňují v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

ČLÁNEK 8

Zásada účinného a harmonického uplatňování

1. Komise a příslušné švýcarské orgány spolupracují a vzájemně si pomáhají při zajišťování dohledu nad uplatňováním dohody. Mohou si vyměňovat informace o činnostech dohledu nad uplatňováním dohody. Mohou si vyměňovat názory a projednávat otázky společného zájmu.

2. Každá smluvní strana přijme vhodná opatření k zajištění účinného a harmonického uplatňování dohody na svém území.

3. Dohled nad uplatňováním dohody provádějí smluvní strany společně v rámci společného výboru.

Pokud se Komise nebo příslušné švýcarské orgány dozvědí o případu nesprávného uplatňování dohody, může být záležitost postoupena společnému výboru s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Jak Komise, tak příslušné švýcarské orgány dohlížejí na uplatňování dohody druhou smluvní stranou. Použije se postup stanovený v článku 10.

Jsou-li k zajištění účinného a harmonického uplatňování dohody nezbytné určité kontrolní pravomoci orgánů Unie ve vztahu k jedné smluvní straně, jako jsou vyšetřovací a rozhodovací pravomoci, musí být v dohodě konkrétně stanoveny.

ČLÁNEK 9

Zásada výlučnosti

Smluvní strany se zavazují, že v případě sporů ohledně výkladu nebo uplatňování dohody a právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje, nebo případně ohledně souladu rozhodnutí, jež Komise přijme na základě dohody, s dohodou nebudou usilovat o jiné způsoby řešení, než které jsou stanoveny v tomto protokolu.

ČLÁNEK 10

Postup v případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním

1. V případě obtíží s výkladem nebo uplatňováním dohody nebo právního aktu Unie, na který se v dohodě odkazuje, se smluvní strany vzájemně konzultují v rámci společného výboru s cílem nalézt vzájemně přijatelné řešení. Za tímto účelem se společnému výboru poskytnou všechny užitečné informace, aby mohl situaci podrobně posoudit. Společný výbor posoudí všechny možnosti, které umožní zachovat řádné fungování dohody.

2. Pokud společný výbor není schopen nalézt řešení obtíží uvedených v odstavci 1 do tří měsíců ode dne, kdy mu byly obtíže předloženy, může kterákoli smluvní strana požádat rozhodčí soud, aby spor vyřešil v souladu s pravidly stanovenými v dodatku.

3. Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení uvedeného v čl. 7 odst. 2 a pokud je výklad takového ustanovení relevantní pro vyřešení sporu a nezbytný k tomu, aby o sporu mohl rozhodnout, předloží rozhodčí soud tuto otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Pokud dá spor podnět k otázce výkladu nebo uplatňování některého ustanovení spadajícího do oblasti působnosti výjimky z povinnosti dynamické harmonizace uvedené v čl. 5 odst. 7 a pokud spor nezahrnuje výklad nebo použití pojmů práva Unie, vyřeší rozhodčí soud spor bez předložení této otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

4. Pokud rozhodčí soud pokládá otázku Soudnímu dvoru Evropské unie podle odstavce 3:

a) rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie je pro rozhodčí soud závazné a

b) Švýcarsko požívá stejných práv jako členské státy a orgány Unie a obdobně podléhá stejným řízením před Soudním dvorem Evropské unie.

5. Každá smluvní strana přijme veškerá nezbytná opatření, aby v dobré víře provedla rozhodnutí rozhodčího soudu.

Smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, informuje druhou smluvní stranu prostřednictvím společného výboru o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu.

ČLÁNEK 11

Kompenzační opatření

1. Pokud smluvní strana, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, neinformuje druhou smluvní stranu v přiměřené lhůtě stanovené v souladu s čl. IV.2 odst. 6 dodatku o opatřeních, která přijala, aby splnila požadavky rozhodnutí rozhodčího soudu, nebo pokud se druhá smluvní strana domnívá, že oznámená opatření nejsou v souladu s rozhodnutím rozhodčího soudu, může tato druhá smluvní strana přijmout přiměřená kompenzační opatření v rámci dohody nebo jakékoli jiné dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní (dále jen „kompenzační opatření“), s cílem odstranit možnou nerovnováhu. Oznámí smluvní straně, u níž rozhodčí soud shledal, že dohodu nedodržela, kompenzační opatření, která budou upřesněna v oznámení. Tato kompenzační opatření nabývají účinku tři měsíce ode dne tohoto oznámení.

2. Pokud společný výbor do jednoho měsíce ode dne oznámení zamýšlených kompenzačních opatření nepřijme rozhodnutí o pozastavení, změně nebo zrušení těchto kompenzačních opatření, může kterákoli smluvní strana předložit otázku přiměřenosti těchto kompenzačních opatření k rozhodčímu řízení v souladu s dodatkem.

3. Rozhodčí soud rozhodne ve lhůtách stanovených v čl. III.8 odst. 4 dodatku.

4. Kompenzační opatření nemají zpětný účinek. Zejména musí být zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli již před nabytím účinnosti kompenzačních opatření.

ČLÁNEK 12

Spolupráce mezi jurisdikcemi

1. V zájmu podpory jednotného výkladu se švýcarský Spolkový soud a Soudní dvůr Evropské unie dohodnou na dialogu a jeho podmínkách.

2. Švýcarsko má právo předložit Soudnímu dvoru Evropské unie spisy účastníků řízení nebo písemná vyjádření, pokud soud členského státu Unie předloží Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se výkladu dohody nebo ustanovení právního aktu Unie, které jsou v ní uvedeny.

KAPITOLA 4

JINÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 13

Finanční příspěvek

1. Švýcarsko přispívá na financování činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie uvedených v článku 1 přílohy, k nimž má přístup, v souladu s tímto článkem a přílohou.

Společný výbor může přijmout rozhodnutí o změně přílohy.

2. Unie může kdykoli pozastavit účast Švýcarska na činnostech uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu v souladu s platebními podmínkami stanovenými v článku 2 přílohy.

Pokud Švýcarsko nedodrží platební lhůtu, zašle Unie Švýcarsku formální upomínku. Není-li do 30 dnů ode dne obdržení této formální upomínky provedena platba v plné výši, může Unie pozastavit účast Švýcarska na příslušné činnosti.

3. Finanční příspěvek je tvořen součtem:

a) provozního příspěvku a

b) poplatku za účast.

4. Finanční příspěvek má podobu ročního finančního příspěvku a je splatný ke dnům uvedeným ve výzvách k poskytnutí finančních prostředků vydaných Komisí.

5. Provozní příspěvek vychází z klíče pro stanovení příspěvku, který je definován jako poměr hrubého domácího produktu (dále jen „HDP“) Švýcarska v tržních cenách k HDP Unie v tržních cenách.

Pro tento účel se údaji o HDP v tržních cenách smluvních stran rozumí nejnovější údaje dostupné k 1. lednu roku, v němž se provádí roční platba, poskytnuté Statistickým úřadem Evropské unie, s náležitým ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o spolupráci v oblasti statistiky uzavřenou v Lucemburku dne 26. října 2004. Přestane-li uvedená dohoda platit, určí se HDP Švýcarska na základě údajů poskytnutých Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

6. Provozní příspěvek pro každou agenturu Unie se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na její schválený roční rozpočet zapsaný v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1 přílohy.

Provozní příspěvek na informační systémy a jiné činnosti se vypočítá tak, že se klíč pro stanovení příspěvku použije na příslušný rozpočet pro daný rok, jak je stanoveno v dokumentech k plnění rozpočtu, jako jsou pracovní programy nebo smlouvy.

Všechny referenční částky vycházejí z prostředků na závazky.

7. Roční poplatek za účast činí 4 % ročního provozního příspěvku vypočítaného v souladu s odstavci 5 a 6.

8. Komise Švýcarsku poskytne příslušné informace týkající se výpočtu jeho finančního příspěvku. Tyto informace se poskytují s náležitým ohledem na pravidla Unie týkající se důvěrnosti a ochrany údajů.

9. Veškeré finanční příspěvky Švýcarska nebo platby od Unie a výpočet částek, které mají být splaceny nebo obdrženy, se provádějí v eurech.

10. Pokud se vstup tohoto protokolu v platnost neshoduje s počátkem kalendářního roku, upraví se provozní příspěvek Švýcarska na daný rok v souladu s metodikou a platebními podmínkami stanovenými v článku 5 přílohy.

11. Prováděcí pravidla k tomuto článku jsou obsažena v příloze.

12. Tři roky po vstupu tohoto protokolu v platnost a následně každé tři roky přezkoumá společný výbor podmínky účasti Švýcarska podle článku 1 přílohy a v případě potřeby je upraví.

ČLÁNEK 14

Odkazy na území

Kdykoli právní akty Unie začleněné do dohody obsahují odkazy na území „Evropské unie“, „Unie“, „společného trhu“ nebo „vnitřního trhu“, považují se tyto odkazy pro účely dohody za odkazy na území uvedená v článku 57 dohody.

ČLÁNEK 15

Odkazy na státní příslušníky členských států Unie

Kdykoli právní akty Unie začleněné do dohody zmiňují státní příslušníky členských států Unie, považují se tito státní příslušníci členských států Unie pro účely dohody za státní příslušníky členských států Unie a Švýcarska.

ČLÁNEK 16

Vstup v platnost a provedení právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do dohody o jejich vstupu v platnost nebo provedení se pro účely dohody nepoužijí.

Lhůty a data pro Švýcarsko pro uvedení v platnost a provedení rozhodnutí, kterými se do dohody začleňují právní akty Unie, vyplývají z čl. 5 odst. 8 a čl. 6 odst. 5, jakož i z ustanovení o přechodných opatřeních.

ČLÁNEK 17

Adresáti právních aktů Unie

Ustanovení právních aktů Unie začleněných do dohody o tom, že jsou určeny členským státům Unie, se pro účely dohody nepoužijí.

KAPITOLA 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 18

Provádění

1. Smluvní strany přijmou veškerá vhodná obecná i zvláštní opatření k plnění závazků vyplývajících z dohody a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejích cílů.

2. Smluvní strany přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění zamýšleného výsledku právních aktů Unie, na něž se v dohodě odkazuje, a zdrží se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení jejich cílů.

ČLÁNEK 19

Vstup v platnost

1. Tento protokol smluvní strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Smluvní strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Protokol o státní podpoře k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

i) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

j) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

ČLÁNEK 20

Změna a výpověď

1. Tento protokol lze kdykoli změnit na základě vzájemné dohody smluvních stran.

2. Pokud je dohoda vypovězena v souladu s čl. 58 odst. 3 dohody, pozbývá tento protokol platnosti dnem uvedeným v čl. 58 odst. 4 dohody.

3. Pokud dohoda pozbude platnosti, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a hospodářské subjekty nabyli na základě dohody přede dnem ukončení platnosti dohody. Smluvní strany se vzájemně dohodnou, jaká opatření se přijmou v souvislosti s právy, která jsou v procesu nabývání.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „Za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA

PŘÍLOHA TÝKAJÍCÍ SE POUŽITÍ ČLÁNKU 13 PROTOKOLU

ČLÁNEK 1

Seznam činností agentur, informačních systémů a jiných činností Unie,
na které má Švýcarsko finančně přispívat

Švýcarsko finančně přispívá na:

a) agentury:

žádné;

b) informační systémy:

žádné;

c) jiné činnosti:

žádné.

ČLÁNEK 2

Platební podmínky

1. Platby splatné podle článku 13 protokolu se provádějí v souladu s tímto článkem.

2. Při vydání výzvy k poskytnutí finančních prostředků v rozpočtovém roce sdělí Komise Švýcarsku tyto informace:

a) výše provozního příspěvku a

b) výše poplatku za účast.

3. Komise sdělí Švýcarsku co nejdříve, nejpozději však 16. dubna každého rozpočtového roku, tyto informace související s účastí Švýcarska:

a) částky v prostředcích na závazky ze schváleného ročního rozpočtu Unie zapsaného v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie pro daný rok pro každou agenturu Unie, přičemž se pro každou agenturu zohlední veškeré upravené provozní příspěvky vymezené v článku 1, a částky v prostředcích na závazky ve vztahu ke schválenému rozpočtu Unie pro daný rok pro příslušný rozpočet na informační systémy a jiné činnosti, zahrnující účast Švýcarska v souladu s článkem 1;

b) výše poplatku za účast podle čl. 13 odst. 7 protokolu a

c) pokud jde o agentury, v roce N+1 částky rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie ve vztahu k ročnímu rozpočtu Unie uvedené v příslušné dotační položce (příslušných dotačních položkách) rozpočtu Unie na rok N.

4. Komise na základě svého návrhu rozpočtu poskytne odhad informací podle odst. 3 písm. a) a b) co nejdříve, nejpozději však do 1. září rozpočtového roku.

5. Komise vydá Švýcarsku nejpozději 16. dubna a, je-li to použitelné na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, nejdříve 22. října a nejpozději 31. října každého rozpočtového roku výzvu k poskytnutí finančních prostředků ve výši odpovídající příspěvku Švýcarska podle dohody na každou z agentur, informačních systémů nebo jiných činností, jichž se Švýcarsko účastní.

6. Výzva (výzvy) k poskytnutí finančních prostředků uvedená (uvedené) v bodě 5 je rozložena (jsou rozloženy) do těchto splátek:

a) první splátka každého roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána do 16. dubna, odpovídá částce až do výše odhadu ročního finančního příspěvku na danou agenturu, informační systém nebo jinou činnost uvedeného v odstavci 4;

Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy;

b) případně druhá splátka roku v souvislosti s výzvou k poskytnutí finančních prostředků, která má být vydána nejdříve 22. října a nejpozději 31. října, odpovídá rozdílu mezi částkou uvedenou v odstavci 4 a částkou uvedenou v odstavci 5, pokud je částka uvedená v odstavci 5 vyšší.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou v této výzvě k poskytnutí finančních prostředků do 21. prosince.

U každé výzvy k poskytnutí finančních prostředků může Švýcarsko provádět samostatné platby za každou agenturu, informační systém nebo jinou činnost.

7. V prvním roce provádění protokolu vydá Komise do 90 dnů po vstupu protokolu v platnost jedinou výzvu k poskytnutí finančních prostředků.

Švýcarsko uhradí částku uvedenou ve výzvě k poskytnutí finančních prostředků nejpozději 60 dnů od vydání této výzvy.

8. V případě prodlení s platbou finančního příspěvku vzniká Švýcarsku povinnost uhradit úrok z prodlení z dlužné částky, počínaje dnem splatnosti až do dne, kdy je dlužná částka uhrazena v plné výši.

Úrokovou sazbou pro pohledávky nezaplacené ke dni splatnosti je sazba uplatňovaná Evropskou centrální bankou na její hlavní refinanční operace zveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* platná první den měsíce, ve kterém je pohledávka splatná, nebo 0 % podle toho, která je vyšší, zvýšená o 3,5 procentního bodu.

ČLÁNEK 3

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie
s ohledem na plnění rozpočtu

Úprava finančního příspěvku Švýcarska agenturám Unie se provede v roce N+1, kdy se počáteční provozní příspěvek upraví směrem nahoru nebo dolů o rozdíl mezi počátečním provozním příspěvkem a upraveným příspěvkem vypočítaným s použitím klíče pro stanovení příspěvku za rok N na výši rozpočtových závazků přijatých v souvislosti s prostředky na závazky schválenými v roce N v rámci příslušné dotační položky (příslušných dotačních položek) rozpočtu Unie. Rozdíl případně zohlední u každé agentury upravený provozní příspěvek na základě procentního podílu, jak je definován v článku 1.

ČLÁNEK 4

Stávající ujednání

Článek 13 protokolu a tato příloha se nepoužijí na zvláštní ujednání mezi Švýcarskem a Unií, která zahrnují finanční příspěvky Švýcarska. Agentury, informační systémy a jiné činnosti, na něž se taková ujednání vztahují, jsou tyto:

– systém TACHOnet, zřízený prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/68 ze dne 21. ledna 2016 o společných postupech a specifikacích nezbytných pro propojení elektronických rejstříků karet řidiče (Úř. věst. L 15, 22.1.2016, s. 51), naposledy pozměněným prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/1503 ze dne 25. srpna 2017 (Úř. věst. L 221, 26.8.2017, s. 10), použitelným podle přílohy 1 dohody,

– jednotné kontaktní místo Agentury Evropské unie pro železnice (ERA), zřízené článkem 12 nařízení (EU) 2016/796 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro železnice a o zrušení nařízení (ES) č. 881/2004 (Úř. věst. L 138, 26.5.2016, s. 1), podle správního ujednání mezi švýcarským Spolkovým úřadem pro dopravu a Agenturou Evropské unie pro železnice, uzavřeného v Bruselu dne 13. prosince 2019.

ČLÁNEK 5

Přechodná opatření

V případě, že dnem vstupu protokolu v platnost není 1. leden, použije se odchylně od článku 2 tento článek.

V prvním roce provádění protokolu se ve vztahu k provoznímu příspěvku splatnému za daný rok, který se vztahuje na příslušnou agenturu, informační systém nebo jinou činnost, jak je stanoveno v souladu s článkem 13 protokolu a články 1 až 3 této přílohy, provozní příspěvek sníží na poměrném základě vynásobením částky splatného ročního provozního příspěvku poměrem:

a) počtu kalendářních dnů ode dne vstupu protokolu v platnost do 31. prosince daného roku a

b) celkového počtu kalendářních dnů daného roku.

DODATEK O ROZHODČÍM SOUDU

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK I.1

Oblast působnosti

Pokud jedna ze smluvních stran (dále jen „strany“) předloží spor k rozhodčímu řízení v souladu s čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu, použijí se pravidla stanovená v tomto dodatku.

ČLÁNEK I.2

Soudní kancelář a služby sekretariátu

Mezinárodní úřad Stálého rozhodčího soudu v Haagu (dále jen „Mezinárodní úřad“) plní funkce soudní kanceláře a zajišťuje nezbytné služby sekretariátu.

ČLÁNEK I.3

Oznámení a výpočet lhůt

1. Oznámení, včetně sdělení nebo návrhů, smějí být zasílána jakýmkoli komunikačním prostředkem, který osvědčuje jejich předání nebo umožňuje jejich ověření.

2. Tato oznámení smějí být zasílána elektronicky pouze v případě, že strana pro tento účel určila nebo schválila adresu.

3. Tato oznámení se zasílají v případě Švýcarska odboru pro Evropu švýcarského Federálního ministerstva zahraničních věcí a v případě Unie právní službě Komise.

4. Jakákoli lhůta stanovená v tomto dodatku začne běžet ode dne následujícího po příslušné události nebo úkonu. Pokud poslední den pro doručení dokumentu připadá na nepracovní den orgánů Unie nebo vlády Švýcarska, končí lhůta pro doručení dokumentu první následující pracovní den. Započítávají se dny pracovního klidu, které spadají do daného období.

ČLÁNEK I.4

Oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Strana, která hodlá zahájit rozhodčí řízení (dále jen „žalující strana“), zašle druhé straně (dále jen „žalovaná strana“) a Mezinárodnímu úřadu oznámení o zahájení rozhodčího řízení.

2. Rozhodčí řízení se považuje za zahájené dnem následujícím po dni, kdy je oznámení o jeho zahájení přijato žalovanou stranou.

3. Oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahuje tyto informace:

a) požadavek, aby byl spor předložen k rozhodčímu řízení;

b) jména a kontaktní údaje stran;

c) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalující strany;

d) právní základ řízení (čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu) a:

i) v případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu otázka, která vedla ke sporu, oficiálně zařazená k vyřešení na pořad jednání společného výboru v souladu s čl. 10 odst. 1 protokolu a

ii) v případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu rozhodnutí rozhodčího soudu, prováděcí opatření uvedená v čl. 10 odst. 5 protokolu a sporná kompenzační opatření;

e) určení jakéhokoli pravidla, které je předmětem sporu nebo se k němu vztahuje;

f) stručný popis sporu a

g) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

4. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu může oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

5. Žádné tvrzení o dostatečnosti oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

ČLÁNEK I.5

Odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení

1. Do 60 dnů od obdržení oznámení o zahájení rozhodčího řízení zašle žalovaná strana žalující straně a Mezinárodnímu úřadu odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, která obsahuje tyto informace:

a) jména a kontaktní údaje stran;

b) jméno a adresa zástupce (zástupců) žalované strany;

c) odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 3 písm. d) až f) a

d) určení rozhodce, nebo má-li být jmenováno pět rozhodců, určení dvou rozhodců.

2. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu může odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení obsahovat rovněž odpověď na informace uvedené v oznámení o zahájení rozhodčího řízení v souladu s čl. I.4 odst. 4 tohoto dodatku a informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. Neposkytnutí odpovědi nebo neúplná či opožděná odpověď žalované strany na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebrání ustavení rozhodčího soudu. Spor s konečnou platností rozhodne rozhodčí soud.

4. Požádá-li žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, aby se rozhodčí soud skládal z pěti rozhodců, určí žalující strana do 30 dnů od obdržení odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení dalšího rozhodce.

ČLÁNEK I.6

Zastoupení a pomoc

1. Strany jsou před rozhodčím soudem zastoupeny jedním nebo více zástupci. Zástupcům mohou být nápomocni poradci nebo advokáti.

2. Jakákoli změna zástupců nebo jejich adres se oznámí druhé straně, Mezinárodnímu úřadu a rozhodčímu soudu. Rozhodčí soud může kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat důkazy o pravomocích svěřených zástupcům stran.

KAPITOLA II

SLOŽENÍ ROZHODČÍHO SOUDU

ČLÁNEK II.1

Počet rozhodců

Rozhodčí soud se skládá ze tří rozhodců. Požádá-li o to žalující strana ve svém oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo žalovaná strana ve své odpovědi na oznámení o zahájení rozhodčího řízení, je rozhodčí soud složen z pěti rozhodců.

ČLÁNEK II.2

Jmenování rozhodců

1. Mají-li být jmenováni tři rozhodci, každá ze stran jmenuje jednoho z nich. Dva rozhodci jmenovaní stranami vyberou třetího rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

2. Má-li být jmenováno pět rozhodců, každá ze stran jmenuje dva z nich. Čtyři rozhodci jmenovaní stranami vyberou pátého rozhodce, který bude předsedou rozhodčího soudu.

3. Pokud do 30 dnů od jmenování posledního rozhodce jmenovaného stranami nedosáhnou rozhodci dohody o výběru předsedy rozhodčího soudu, jmenuje předsedu generální tajemník Stálého rozhodčího soudu.

4. Na pomoc při výběru rozhodců, kteří mají tvořit rozhodčí soud, se vytvoří a v případě potřeby aktualizuje orientační seznam osob disponujících kvalifikacemi uvedenými v odstavci 6, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o ochraně zdraví uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o ochraně zdraví“), Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty uzavřenou v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda o obchodu se zemědělskými produkty“) a Dohodu mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii uzavřenou v […] dne […] (dále jen „dohoda o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska“). Společný výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Pokud některá ze stran rozhodce nejmenuje, jmenuje jej generální tajemník Stálého rozhodčího soudu ze seznamu uvedeného v odstavci 4. Není-li takový seznam k dispozici, jmenuje rozhodce losem generální tajemník Stálého rozhodčího soudu z osob, které byly formálně navrženy jednou ze stran nebo oběma stranami pro účely odstavce 4.

6. Osoby tvořící rozhodčí soud musí být vysoce kvalifikované osoby s vazbami na strany nebo bez nich, u nichž je zaručena nezávislost a neexistence střetu zájmů, jakož i široká škála zkušeností. Musí mít zejména odborné znalosti v oblasti práva a záležitostí, na něž se vztahuje tato dohoda, nesmí přijímat pokyny od žádné ze stran a musí zastávat svou funkci jako soukromé osoby a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu. Předseda rozhodčího soudu musí mít rovněž zkušenosti s postupy řešení sporů.

ČLÁNEK II.3

Prohlášení rozhodců

1. Pokud se u určité osoby zvažuje její jmenování rozhodcem, oznámí tato osoba všechny okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o její nestrannosti nebo nezávislosti. V době od svého jmenování a v průběhu celého rozhodčího řízení oznamuje rozhodce tyto okolnosti neprodleně stranám a ostatním rozhodcům, pokud tak již neučinil.

2. Rozhodce může být odvolán, pokud existují okolnosti, které by mohly vyvolat oprávněné pochybnosti o jeho nestrannosti nebo nezávislosti.

3. Strana smí požádat o odvolání rozhodce, kterého jmenovala, pouze z důvodu, který se dozvěděla až po tomto jmenování.

4. Pokud rozhodce nejedná nebo pokud nemůže *de iure* nebo *de facto* plnit svou úlohu, použije se postup pro odvolání rozhodců stanovený v článku II.4.

ČLÁNEK II.4

Odvolání rozhodců

1. Strana, která chce odvolat rozhodce, podá žádost o odvolání do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo oznámeno jmenování daného rozhodce, nebo do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o okolnostech uvedených v článku II.3.

2. Žádost o odvolání se zasílá druhé straně, odvolanému rozhodci, ostatním rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu. Musí v ní být uvedeny důvody žádosti o odvolání.

3. Pokud byla podána žádost o odvolání, může druhá strana tuto žádost o odvolání přijmout. Daný rozhodce může rovněž odstoupit. Přijetí žádosti o odvolání nebo odstoupení nepředstavuje uznání důvodů žádosti o odvolání.

4. Pokud do 15 dnů ode dne oznámení žádosti o odvolání druhá strana žádost o odvolání nepřijme nebo pokud daný rozhodce neodstoupí, může strana, která o odvolání žádá, požádat generálního tajemníka Stálého rozhodčího soudu, aby o odvolání rozhodl.

5. Nedohodnou-li se strany jinak, musí být v rozhodnutí uvedeném v odstavci 4 uvedeny důvody tohoto rozhodnutí.

ČLÁNEK II.5

Nahrazení rozhodce

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku, je-li během rozhodčího řízení nutné rozhodce nahradit, je náhradník jmenován nebo vybrán v souladu s postupem stanoveným v článku II.2, který se použije na jmenování nebo výběr rozhodce, který má být nahrazen. Tento postup se použije i v případě, že jedna strana nevyužila svého práva jmenovat rozhodce, který má být nahrazen, nebo se tohoto jmenování účastnit.

2. V případě nahrazení rozhodce se řízení obnoví ve fázi, kdy nahrazený rozhodce přestal vykonávat své funkce, nerozhodne-li rozhodčí soud jinak.

ČLÁNEK II.6

Zproštění odpovědnosti

S výjimkou případů úmyslného protiprávního jednání nebo hrubé nedbalosti se strany v maximální míře povolené platnými právními předpisy zřeknou jakýchkoli kroků proti rozhodcům za jakékoli jednání nebo opomenutí v souvislosti s rozhodčím řízením.

KAPITOLA III

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK III.1

Obecná ustanovení

1. Datem ustavení rozhodčího soudu je den, kdy přijal své jmenování poslední rozhodce.

2. Rozhodčí soud zajistí, aby se stranám dostalo rovného zacházení a aby každá z nich měla v příslušné fázi řízení dostatečnou možnost uplatnit svá práva a předložit svůj případ. Rozhodčí soud vede řízení tak, aby nedocházelo k průtahům a zbytečným výdajům a aby byl spor mezi stranami vyřešen.

3. Nerozhodne-li rozhodčí soud po vyslechnutí stran jinak, koná se slyšení.

4. Zašle-li strana rozhodčímu soudu sdělení, učiní tak prostřednictvím Mezinárodního úřadu a současně zašle kopii druhé straně. Mezinárodní úřad zašle kopii tohoto sdělení každému rozhodci.

ČLÁNEK III.2

Místo konání rozhodčího řízení

Místem konání rozhodčího řízení je Haag. Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může rozhodčí soud zasedat na jakémkoli jiném místě, které považuje za vhodné pro své jednání.

ČLÁNEK III.3

Jazyk

1. Jazyky řízení jsou francouzština a angličtina.

2. Rozhodčí soud může nařídit, aby ke všem dokumentům připojeným k žalobnímu nároku nebo k žalobní odpovědi a ke všem dalším dokumentům předloženým v průběhu řízení v původním jazyce byl přiložen překlad do jednoho z jazyků řízení.

ČLÁNEK III.4

Žalobní nárok

1. Žalující strana zašle svůj žalobní nárok písemně žalované straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalující strana se může rozhodnout, že své oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.4 bude považovat za žalobní nárok, pokud rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

2. Žalobní nárok obsahuje tyto informace:

a) informace uvedené v čl. I.4 odst. 3 písm. b) až f);

b) popis skutečností předložených na podporu žalobního nároku a

c) právní argumenty předložené na podporu žalobního nároku.

3. K žalobnímu nároku musí být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalující stranou nebo by na ně měl žalobní nárok odkazovat. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu musí žalobní nárok obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

ČLÁNEK III.5

Žalobní odpověď

1. Žalovaná strana zašle svou žalobní odpověď písemně žalující straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu ve lhůtě stanovené rozhodčím soudem. Žalovaná strana se může rozhodnout, že odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení podle článku I.5 bude považovat za žalobní odpověď, pokud odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení rovněž splňuje podmínky uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

2. Žalobní odpověď musí odpovídat na body žalobního nároku uvedené v souladu s čl. III.4 odst. 2 písm. a) až c) tohoto dodatku. Musí k ní být pokud možno přiloženy veškeré dokumenty a jiné důkazy uvedené žalovanou stranou nebo by na ně měla žalobní odpověď odkazovat. V případech uvedených v čl. 10 odst. 3 protokolu musí žalobní odpověď obsahovat pokud možno rovněž informace o nutnosti předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

3. V žalobní odpovědi nebo v pozdější fázi rozhodčího řízení, pokud rozhodčí soud rozhodne, že prodlení je odůvodněno okolnostmi, může žalovaná strana podat protinávrh za předpokladu, že je k tomu rozhodčí soud příslušný.

4. Na protinávrh se použije čl. III.4 odst. 2 a 3.

ČLÁNEK III.6

Příslušnost pro rozhodčí řízení

1. Rozhodčí soud rozhodne o své příslušnosti na základě čl. 10 odst. 2 nebo čl. 11 odst. 2 protokolu.

2. V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud mandát ke zkoumání otázky, která vedla ke sporu, oficiálně zařazené k vyřešení na pořad jednání společného výboru v souladu s čl. 10 odst. 1 protokolu.

3. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu má rozhodčí soud, který projednával hlavní věc, mandát ke zkoumání přiměřenosti sporných kompenzačních opatření, včetně případů, kdy tato opatření byla zcela nebo zčásti přijata v jiné dvoustranné dohodě v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní.

4. Předběžná námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu musí být podána nejpozději v žalobní odpovědi nebo – v případě protinávrhu – v replice. Skutečnost, že strana jmenovala rozhodce nebo se účastnila jeho jmenování, ji nezbavuje práva vznést takovou předběžnou námitku. Předběžná námitka ohledně toho, že by spor překročil pravomoci rozhodčího soudu, se podá, jakmile je během rozhodčího řízení vznesena otázka, která údajně překračuje jeho pravomoci. Rozhodčí soud může v každém případě přijmout předběžnou námitku podanou po uplynutí stanovené lhůty, pokud se domnívá, že k prodlení došlo z oprávněného důvodu.

5. Rozhodčí soud může o předběžné námitce uvedené v odstavci 4 rozhodnout tak, že ji bude považovat za předběžnou otázku, nebo prostřednictvím rozhodnutí ve věci samé.

ČLÁNEK III.7

Jiná písemná podání

Rozhodčí soud po konzultaci se stranami rozhodne o jiných písemných podáních kromě žalobního nároku a žalobní odpovědi, které strany musí nebo mohou předložit, a stanoví lhůtu pro jejich předložení.

ČLÁNEK III.8

Lhůty

1. Lhůty stanovené rozhodčím soudem pro předání písemných dokumentů, včetně žalobního nároku a žalobní odpovědi, nepřekročí 90 dnů, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Rozhodčí soud přijme konečné rozhodnutí do 12 měsíců ode dne svého ustavení. Ve výjimečných případech spojených se zvláštními obtížemi může rozhodčí soud tuto lhůtu prodloužit až o další tři měsíce.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se zkrátí na polovinu:

a) na žádost žalující nebo žalované strany, pokud rozhodčí soud do 30 dnů od této žádosti po vyslechnutí druhé strany rozhodne, že se jedná o naléhavý případ, nebo

b) pokud se na tom strany dohodly.

4. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu přijme rozhodčí soud své konečné rozhodnutí do šesti měsíců od data, kdy byla oznámena kompenzační opatření v souladu s čl. 11 odst. 1 protokolu.

ČLÁNEK III.9

Předložení věcí Soudnímu dvoru Evropské unie

1. Při uplatnění článku 7 a čl. 10 odst. 3 protokolu předloží rozhodčí soud věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

2. Rozhodčí soud může předložit věc Soudnímu dvůr Evropské unie kdykoli v průběhu řízení za předpokladu, že je schopen dostatečně přesně vymezit právní a skutkový rámec věci a právní otázky, které vyvolává.

Řízení před rozhodčím soudem se přeruší do doby, než Soudní dvůr Evropské unie vydá rozhodnutí.

3. Kterákoli ze stran může zaslat rozhodčímu soudu odůvodněnou žádost, aby věc předložil Soudnímu dvoru Evropské unie. Rozhodčí soud takovou žádost zamítne, pokud se domnívá, že podmínky pro předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie uvedené v odstavci 1 nejsou splněny. Zamítne-li rozhodčí soud žádost strany o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie, své rozhodnutí odůvodní v rozhodnutí ve věci samé.

4. Rozhodčí soud předloží věc Soudnímu dvoru Evropské unie prostřednictvím oznámení. Oznámení obsahuje alespoň tyto informace:

a) stručný popis sporu;

b) dotčený právní akt (akty) Unie a/nebo dotčená ustanovení dohody a

c) pojem práva Unie, který má být vykládán v souladu s čl. 7 odst. 2 protokolu.

Rozhodčí soud oznámí předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie stranám.

5. Soudní dvůr Evropské unie použije obdobně vnitřní jednací řád použitelný pro výkon své pravomoci rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se výkladu Smluv a aktů přijatých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

6. Zástupci a advokáti oprávnění zastupovat strany před rozhodčím soudem podle článků I.4, I.5, III.4 a III.5 jsou oprávněni zastupovat strany před Soudním dvorem Evropské unie.

ČLÁNEK III.10

Předběžná opatření

1. V případech uvedených v čl. 11 odst. 2 protokolu může kterákoli ze stran v kterékoli fázi rozhodčího řízení požádat o předběžná opatření spočívající v pozastavení kompenzačních opatření.

2. Žádost podle odstavce 1 musí označovat předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření. Musí obsahovat veškeré dostupné důkazy a důkazní návrhy, jež mají odůvodnit nařízení předběžných opatření.

3. Strana, která žádá o předběžná opatření, zašle svou žádost písemně druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu. Rozhodčí soud stanoví krátkou lhůtu, v níž může druhá strana předložit písemná nebo ústní vyjádření.

4. Rozhodčí soud do jednoho měsíce od podání žádosti uvedené v odstavci 1 rozhodne o pozastavení sporných kompenzačních opatření, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) rozhodčí soud je *prima facie* přesvědčen o opodstatněnosti věci předložené stranou, která ve své žádosti žádá o předběžná opatření;

b) rozhodčí soud se domnívá, že až do konečného rozhodnutí by strana žádající o předběžná opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, pokud by nedošlo k pozastavení kompenzačních opatření, a

c) újma způsobená straně žádající o předběžná opatření okamžitým uplatněním sporných kompenzačních opatření převažuje nad zájmem na okamžitém a účinném uplatňování daných opatření.

5. Přerušení řízení podle čl. III.9 odst. 2 druhého pododstavce se nepoužije na řízení podle tohoto článku.

6. Rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem podle odstavce 4 má pouze prozatímní účinek a není jím dotčeno rozhodnutí rozhodčího soudu ve věci samé.

7. Nestanoví-li rozhodnutí přijaté rozhodčím soudem v souladu s odstavcem 4 tohoto článku dřívější datum pro ukončení pozastavení, pozastavení končí přijetím konečného rozhodnutí podle čl. 11 odst. 2 protokolu.

8. Aby se předešlo pochybnostem, pro účely tohoto článku se rozumí, že rozhodčí soud při zvažování příslušných zájmů strany žádající o předběžná opatření a druhé strany zohlední zájmy fyzických osob a hospodářských subjektů stran, avšak toto zohlednění nesmí vést k přiznání reprezentativnosti těchto fyzických osob nebo hospodářských subjektů před rozhodčím soudem.

ČLÁNEK III.11

Důkazní prostředky

1. Každá strana předloží důkazy o skutečnostech, které jsou základem jejího nároku nebo její obhajoby.

2. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o relevantní informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí soud stanoví stranám lhůtu pro odpověď na jeho žádost.

3. Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat jakýkoli zdroj o jakékoli informace, které považuje za vhodné. Rozhodčí soud si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, považuje-li to za vhodné, a v příslušných případech s výhradou jakýchkoli podmínek dohodnutých stranami.

4. Všechny informace získané rozhodčím soudem podle tohoto článku se poskytnou stranám a strany mohou rozhodčímu soudu předložit k těmto informacím připomínky.

5. Rozhodčí soud poté, co si vyžádal stanovisko druhé strany, přijme vhodná opatření k řešení veškerých otázek vznesených jednou ze stran, které se týkají ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

6. Rozhodčí soud rozhodne o přípustnosti, relevantnosti a síle předložených důkazů.

ČLÁNEK III.12

Slyšení

1. Pokud se musí konat slyšení, rozhodčí soud po konzultaci se stranami oznámí stranám s dostatečným předstihem datum, čas a místo slyšení.

2. Slyšení je veřejné, nerozhodne-li rozhodčí soud z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

3. O každém slyšení vypracuje a podepíše předseda rozhodčího soudu protokol. Pouze tyto protokoly jsou závazné.

4. Rozhodčí soud může rozhodnout o tom, že se slyšení bude konat virtuálně, v souladu s praxí Mezinárodního úřadu. Strany musí být o této praxi včas informovány. V takových případech se použije obdobně odstavec 1 a odstavec 3.

ČLÁNEK III.13

Absence konání

1. Pokud žalující strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svůj žalobní nárok, nařídí rozhodčí soud ukončení rozhodčího řízení, pokud neexistují nevyřešené otázky, u nichž může být rozhodnutí nezbytné, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

Pokud žalovaná strana ve lhůtě stanovené tímto dodatkem nebo rozhodčím soudem bez dostatečného důvodu nepředloží svou odpověď na oznámení o zahájení rozhodčího řízení nebo svou žalobní odpověď, nařídí rozhodčí soud pokračování v řízení, aniž by toto nepředložení samo o sobě považoval za přijetí tvrzení žalující strany.

Druhý pododstavec se použije i v případě, že žalující strana nepředloží repliku na protinávrh.

2. Pokud se strana řádně svolaná v souladu s čl. III.12 odst. 1 nedostaví ke slyšení a nedoloží dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud v rozhodčím řízení pokračovat.

3. Pokud strana, která byla rozhodčím soudem řádně vyzvána k předložení dalších důkazů, tak neučiní ve stanovených lhůtách, aniž by prokázala dostatečné důvody, proč tak neučinila, může rozhodčí soud rozhodnout na základě důkazů, které má k dispozici.

ČLÁNEK III.14

Ukončení řízení

1. Je-li prokázáno, že strany měly přiměřeně možnost předložit své argumenty, může rozhodčí soud prohlásit řízení za ukončené.

2. Rozhodčí soud může, považuje-li to za nezbytné vzhledem k výjimečným okolnostem, rozhodnout z vlastního podnětu nebo na žádost strany o opětovném zahájení řízení kdykoli před přijetím rozhodnutí.

KAPITOLA IV

ROZHODNUTÍ

ČLÁNEK IV.1

Rozhodnutí

Rozhodčí soud usiluje o přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Ukáže-li se však, že není možné přijmout rozhodnutí na základě konsensu, je rozhodnutí rozhodčího soudu přijato většinou rozhodců.

ČLÁNEK IV.2

Podoba a účinek rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Rozhodčí soud může v různých okamžicích přijímat samostatná rozhodnutí o různých otázkách.

2. Veškerá rozhodnutí se vydávají v písemné podobě a uvádějí důvody, o které se opírají. Jsou pro strany konečná a závazná.

3. Rozhodnutí rozhodčího soudu musí být podepsáno rozhodci, musí obsahovat datum jeho přijetí a místo konání rozhodčího řízení. Kopii rozhodnutí podepsaného rozhodci zašle stranám Mezinárodní úřad.

4. Mezinárodní úřad rozhodnutí rozhodčího soudu zveřejní.

Při zveřejňování rozhodnutí rozhodčího soudu Mezinárodní úřad dodržuje příslušná pravidla týkající se ochrany osobních údajů, služebního tajemství a oprávněných zájmů důvěrnosti.

Pravidla uvedená v druhém pododstavci jsou totožná pro všechny dvoustranné dohody v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Společný výbor tato pravidla přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

5. Strany musí splnit požadavky všech rozhodnutí rozhodčího soudu neprodleně.

6. V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 protokolu a po obdržení stanoviska stran stanoví rozhodčí soud v rozhodnutí ve věci samé přiměřenou lhůtu pro splnění požadavků svého rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 5 protokolu s přihlédnutím k vnitřním postupům stran.

ČLÁNEK IV.3

Rozhodné právo, pravidla výkladu, mediátor

1. Rozhodným právem je dohoda, právní akty Unie, na něž se v ní odkazuje, jakož i jakékoli jiné pravidlo mezinárodního práva relevantní pro uplatňování uvedených nástrojů.

2. Rozhodčí soud rozhoduje v souladu s pravidly výkladu uvedenými v článku 7 protokolu.

3. Předchozí rozhodnutí přijatá orgánem pro řešení sporů, pokud jde o přiměřenost kompenzačních opatření podle jiné dvoustranné dohody z těch, která jsou uvedena v čl. 11 odst. 1 protokolu, jsou pro rozhodčí soud závazná.

4. Rozhodčí soud nesmí rozhodovat jako mediátor nebo *ex aequo et bono*.

ČLÁNEK IV.4

Vzájemně dohodnuté řešení nebo jiné důvody pro ukončení řízení

1. Strany se mohou kdykoli vzájemně dohodnout na řešení svého sporu. Každé takové řešení sdělí společně rozhodčímu soudu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných vnitrostátních postupů kterékoli strany, musí oznámení obsahovat odkaz na uvedený požadavek a rozhodčí řízení se pozastaví. Rozhodčí řízení se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení ukončení všech vnitrostátních postupů.

2. Pokud žalující strana v průběhu řízení písemně informuje rozhodčí soud o tom, že si nepřeje pokračovat v řízení, a pokud žalovaná strana ke dni, kdy toto sdělení rozhodčí soud obdržel, dosud neučinila žádné kroky v řízení, vydá rozhodčí soud oficiální usnesení o ukončení řízení. Rozhodčí soud rozhodne o nákladech, které nese žalující strana, odůvodňuje-li to chování této strany.

3. Dojde-li rozhodčí soud před přijetím rozhodnutí rozhodčího soudu k závěru, že pokračování v řízení se stalo bezpředmětným nebo nemožným z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v odstavcích 1 a 2, informuje rozhodčí soud strany o svém záměru vydat usnesení, kterým se řízení ukončí.

První pododstavec se nepoužije, pokud existují nevyřešené otázky, o nichž může být nezbytné rozhodnout, a pokud to rozhodčí soud považuje za vhodné.

4. Rozhodčí soud zašle stranám kopii usnesení o ukončení rozhodčího řízení nebo kopii rozhodnutí přijatého dohodou stran, podepsaných rozhodci. Ustanovení čl. IV.2 odst. 2 až 5 se použijí na rozhodčí rozhodnutí přijatá dohodou stran.

ČLÁNEK IV.5

Oprava rozhodnutí rozhodčího soudu

1. Do 30 dnů od obdržení rozhodnutí rozhodčího soudu může strana oznámením druhé straně a rozhodčímu soudu prostřednictvím Mezinárodního úřadu požádat rozhodčí soud, aby ve znění rozhodnutí rozhodčího soudu opravil jakékoli chyby ve výpočtu, administrativní či typografické chyby nebo chyby či opomenutí podobné povahy. Pokud rozhodčí soud považuje žádost za oprávněnou, provede opravu do 45 dnů od obdržení žádosti. Žádost nemá odkladný účinek na lhůtu stanovenou v čl. IV.2 odst. 6.

2. Rozhodčí soud může do 30 dnů od sdělení svého rozhodnutí provést z vlastního podnětu opravy uvedené v odstavci 1.

3. Opravy uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí písemně a tvoří nedílnou součást rozhodnutí. Použije se čl. IV.2 odst. 2 až 5.

ČLÁNEK IV.6

Poplatky rozhodců

1. Poplatky uvedené v článku IV.7 musí být přiměřené s přihlédnutím ke složitosti případu, době, kterou rozhodci na případu strávili, a ke všem dalším relevantním okolnostem.

2. Vytvoří se a v případě potřeby aktualizuje seznam denních náhrad a maximálního a minimálního počtu hodin, který je společný pro všechny dvoustranné dohody v oblastech souvisejících s vnitřním trhem, jichž se Švýcarsko účastní, jakož i pro dohodu o ochraně zdraví, dohodu o obchodu se zemědělskými produkty a dohodu o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska. Společný výbor tento seznam přijme a aktualizuje rozhodnutím pro účely dohody.

ČLÁNEK IV.7

Náklady

1. Každá strana nese své vlastní náklady a polovinu nákladů rozhodčího soudu.

2. Rozhodčí soud stanoví své náklady ve svém rozhodnutí ve věci samé. Tyto náklady zahrnují pouze:

a) poplatky rozhodců, které se uvedou zvlášť pro každého rozhodce a stanoví je sám rozhodčí soud v souladu s článkem IV.6;

b) cestovní a další výdaje rozhodců a

c) poplatky a výdaje Mezinárodního úřadu.

3. Náklady uvedené v odstavci 2 musí být přiměřené s ohledem na spornou částku, složitost sporu, dobu, kterou na případu rozhodci a veškeří odborníci jmenovaní rozhodčím soudem strávili, a veškeré další relevantní okolnosti.

ČLÁNEK IV.8

Složení zálohy na náklady

1. Na začátku rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany, aby složily stejnou částku jako zálohu na náklady uvedené v čl. IV.7 odst. 2.

2. V průběhu rozhodčího řízení může Mezinárodní úřad požádat strany o dodatečné zálohy kromě záloh uvedených v odstavci 1.

3. Veškeré částky uložené stranami podle tohoto článku se uhradí Mezinárodnímu úřadu a jsou vyplaceny k pokrytí skutečně vynaložených nákladů, zejména včetně poplatků zaplacených rozhodcům a Mezinárodnímu úřadu.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK V.1

Změny

Společný výbor může rozhodnutím přijmout změny tohoto dodatku.

PROTOKOL O STÁTNÍ PODPOŘE
K DOHODĚ
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ
O PŘEPRAVĚ ZBOŽÍ A CESTUJÍCÍCH
PO ŽELEZNICI A SILNICI

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

na jedné straně a

a

ŠVÝCARSKÁ KONFEDERACE, dále jen „Švýcarsko“,

na straně druhé,

jednotlivě dále jen „smluvní strana“ a společně dále jen „smluvní strany“,

USILUJÍCE o posílení a prohloubení účasti Švýcarska a jeho podniků na vnitřním trhu Unie, jehož se Švýcarsko účastní na základě Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici uzavřené v Lucemburku dne 21. června 1999 (dále jen „dohoda“);

UZNÁVAJÍCE, že řádné fungování a jednotnost v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko účastní, vyžadují rovné podmínky hospodářské soutěže mezi švýcarskými podniky a podniky Unie na základě hmotněprávních a procesních pravidel, jež jsou rovnocenná pravidlům, která se na vnitřním trhu uplatňují na státní podporu;

OPĚTOVNĚ POTVRZUJÍCE autonomii smluvních stran a úlohu a pravomoci jejich orgánů, a pokud jde o Švýcarsko, dodržování zásad vyplývajících z jeho ústavního pořádku, včetně přímé demokracie, dělby moci a federalismu,

SE DOHODLY TAKTO:

ČLÁNEK 1

Cíle

Cílem tohoto protokolu je zajistit rovné podmínky hospodářské soutěže mezi podniky Unie a švýcarskými podniky v oblastech vnitřního trhu, jež spadají do oblasti působnosti dohody, a zajistit řádné fungování vnitřního trhu stanovením hmotněprávních a procesních pravidel státní podpory.

ČLÁNEK 2

Vztah k dohodě

Tento protokol a jeho přílohy tvoří nedílnou součást dohody. Nemění oblast působnosti ani cíle dohody.

ČLÁNEK 3

Státní podpora

1. Nestanoví-li dohoda jinak, podpory poskytované v jakékoli formě Švýcarskem nebo některým členským státem Unie nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami v oblasti působnosti dohody, neslučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu.

2. Níže uvedené je slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu:

a) podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků;

b) podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi;

c) podpory, které odpovídají potřebě koordinovat dopravu nebo které představují náhradu za určitá plnění související s pojmem veřejné služby;

d) opatření stanovená v oddíle A přílohy I.

3. Za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu mohou být považovány:

a) podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností;

b) podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu nebo společného zájmu smluvních stran anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu Unie nebo Švýcarska;

c) podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se zájmem smluvních stran;

d) podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v míře odporující zájmu smluvních stran;

e) kategorie podpor stanovené v oddíle B přílohy I.

4. Podpory poskytnuté v souladu s oddílem C přílohy I se považují za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu a jsou vyňaty z oznamovací povinnosti podle článku 4.

5. Podpory udílené podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo podnikům, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým v tomto protokolu, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem smluvních stran.

6. Tento protokol se nevztahuje na podpory, u nichž částka poskytnutá jednomu podniku na činnosti spadající do oblasti působnosti dohody představuje podporu *de minimis* stanovenou v oddíle D přílohy I.

7. Společný výbor může rozhodnout o aktualizaci oddílů A a B přílohy I upřesněním opatření, která jsou slučitelná s řádným fungováním vnitřního trhu, nebo kategorií podpor, které mohou být považovány za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu.

ČLÁNEK 4

Dohled

1. Pro účely článku 1 dohlíží Unie, v souladu s rozdělením pravomocí mezi Unii a její členské státy, a Švýcarsko, v souladu s pravomocemi vyplývajícími z jeho ústavního pořádku, na uplatňování pravidel státní podpory na svém území v souladu s tímto protokolem.

2. Pro účely provádění tohoto protokolu udržuje Unie systém dohledu nad státními podporami v souladu s články 93, 106, 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie doplněnými právními akty Unie v oblasti státní podpory a právními akty Unie týkajícími se státní podpory v odvětvích přepravy zboží a cestujících po železnici a silnici uvedenými v příloze II oddíle A bodě 1.

3. Pro účely provádění tohoto protokolu Švýcarsko do pěti let po vstupu tohoto protokolu v platnost zavede a udržuje systém dohledu nad státními podporami, který zajišťuje neustálý dohled a vymáhání na úrovni rovnocenné úrovni uplatňované v Unii, jak je stanoveno v odstavci 2, včetně:

a) nezávislého orgánu dohledu a

b) postupů k zajištění přezkumu slučitelnosti podpory s řádným fungováním vnitřního trhu ze strany orgánu dohledu, včetně:

   i) předběžného oznámení o plánované podpoře orgánu dohledu;

ii) posouzení oznámené podpory provedeného orgánem dohledu a jeho pravomoci přezkoumávat neoznámenou podporu;

iii) napadení podpory, kterou orgán dohledu považuje za neslučitelnou s řádným fungováním vnitřního trhu, u příslušného soudního orgánu s odkladným účinkem od okamžiku, kdy je akt napadnutelný, a

iv) navrácení poskytnuté podpory, která byla shledána neslučitelnou s řádným fungováním vnitřního trhu, včetně úroků.

4. V souladu s pravomocemi vyplývajícími z ústavního pořádku Švýcarska se odst. 3 písm. b) body iii) a iv) nepoužije na akty švýcarského Spolkového shromáždění nebo švýcarské Spolkové rady.

5. Nemůže-li švýcarský orgán dohledu z důvodu omezení své pravomoci podle švýcarského ústavního pořádku napadnout u soudního orgánu podporu švýcarského Spolkového shromáždění nebo švýcarské Spolkové rady, napadne použití této podpory jinými orgány ve všech konkrétních případech. Pokud soudní orgán konstatuje, že uvedená podpora není slučitelná s řádným fungováním vnitřního trhu, vezmou příslušné švýcarské soudní a správní orgány toto zjištění v úvahu při posuzování, zda v jimi projednávané věci tuto podporu použít.

ČLÁNEK 5

Existující podpora

1. Ustanovení čl. 4 odst. 3 písm. b) se nepoužije na existující podporu, včetně režimů podpory a jednotlivé podpory.

2. Pro účely tohoto protokolu zahrnuje existující podpora podporu poskytnutou před vstupem tohoto protokolu v platnost a během pěti let po jeho vstupu v platnost.

3. Do dvanácti měsíců ode dne zavedení systému dohledu podle čl. 4 odst. 3 získá orgán dohledu přehled o existujících režimech podpory spadajících do oblasti působnosti dohody, které jsou stále v platnosti, a provede *prima facie* posouzení těchto režimů podle kritérií stanovených v článku 3.

4. Všechny existující režimy podpory ve Švýcarsku podléhají průběžnému přezkumu ze strany orgánu dohledu, pokud jde o jejich slučitelnost s řádným fungováním vnitřního trhu podle odstavců 5, 6 a 7.

5. Pokud se orgán dohledu domnívá, že existující režim podpory není nebo již není slučitelný s řádným fungováním vnitřního trhu, informuje příslušné orgány o povinnosti dodržovat tento protokol. Je-li takový režim podpory změněn nebo ukončen, informují o tom příslušné orgány orgán dohledu.

6. Pokud se orgán dohledu domnívá, že opatření přijatá příslušnými orgány jsou vhodná k zajištění slučitelnosti režimu podpory s řádným fungováním vnitřního trhu, uvedená opatření zveřejní.

7. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, pokud se orgán dohledu domnívá, že režim podpory zůstává neslučitelný s řádným fungováním vnitřního trhu, zveřejní své posouzení a napadne použití uvedeného režimu podpory ve všech konkrétních případech v souladu s čl. 4 odst. 3 písm. b) bodem iii) a čl. 4 odst. 5.

8. Pokud je pro účely tohoto protokolu existující režim podpory změněn tak, že to má dopad na slučitelnost podpory s řádným fungováním vnitřního trhu, považuje se podpora za novou podporu, a proto se na ni vztahuje čl. 4 odst. 3 písm. b).

ČLÁNEK 6

Transparentnost

1. Pokud jde o podporu poskytovanou na jejich území, zajistí smluvní strany transparentnost. V případě Unie je transparentnost založena na hmotněprávních a procesních pravidlech, která se v Unii uplatňují na státní podporu spadající do oblasti působnosti dohody. V případě Švýcarska je transparentnost založena na hmotněprávních a procesních pravidlech, jež jsou rovnocenná pravidlům, která se v Unii uplatňují na státní podporu spadající do oblasti působnosti dohody.

2. Není-li v tomto protokolu stanoveno jinak, zajistí každá smluvní strana ohledně svého území zveřejnění:

a) poskytnuté podpory;

b) stanovisek nebo rozhodnutí svých orgánů dohledu;

c) rozhodnutí příslušných soudních orgánů o slučitelnosti podpory s řádným fungováním vnitřního trhu a

d) pokynů a sdělení používaných jejími orgány dohledu.

ČLÁNEK 7

Podmínky spolupráce

1. Smluvní strany spolupracují a vyměňují si informace o státní podpoře v souladu se svými právními předpisy a dostupnými zdroji.

2. Pro účely jednotného provádění, uplatňování a výkladu hmotněprávních pravidel státní podpory a jejich harmonického rozvoje:

a) smluvní strany spolupracují a vzájemně konzultují příslušné pokyny a sdělení uvedené v oddíle B přílohy II a

b) orgány dohledu smluvních stran uzavřou ujednání o pravidelné výměně informací, včetně informací o důsledcích pro použití pravidel pro existující podporu.

ČLÁNEK 8

Konzultace

1. Smluvní strany vzájemně na žádost jedné z nich v rámci společného výboru konzultují otázky týkající se provádění tohoto protokolu.

2. V případě vývoje týkajícího se důležitých zájmů smluvní strany, který by mohl ovlivnit fungování tohoto protokolu, se společný výbor na žádost smluvní strany sejde na přiměřeně vysoké úrovni do 30 dnů od této žádosti, aby záležitost projednal.

ČLÁNEK 9

Začlenění právních aktů

1. Bez ohledu na článek 5 Institucionálního protokolu k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici (dále jen „institucionální protokol“), pro účely čl. 3 odst. 4 a 6 a čl. 4 odst. 2 a 3 a s cílem zaručit právní jistotu a jednotnost práva v oblastech vnitřního trhu, jichž se Švýcarsko na základě dohody účastní, Švýcarsko a Unie zajistí, aby právní akty Unie přijaté v oblastech, na něž se vztahují oddíly C a D přílohy I a oddíl A přílohy II, byly do uvedených příloh začleněny co nejdříve po svém přijetí.

2. Přijme-li Unie právní akt v oblasti, na niž se vztahují oddíly C a D přílohy I nebo oddíl A přílohy II, co nejdříve o tom informuje Švýcarsko prostřednictvím společného výboru. Společný výbor k danému tématu uspořádá výměnu názorů na žádost kterékoli smluvní strany.

3. Společný výbor jedná v souladu s odstavcem 1 tím, že co nejdříve přijme rozhodnutí o změně oddílů C a D přílohy I a oddílu A přílohy II, včetně nezbytných úprav.

4. S výhradou článku 6 institucionálního protokolu vstupují rozhodnutí společného výboru podle odstavce 3 tohoto článku v platnost okamžitě, avšak v žádném případě přede dnem, kdy začne být odpovídající právní akt Unie použitelný v Unii.

ČLÁNEK 10

Vstup v platnost

1. Tento protokol smluvní strany ratifikují nebo schválí v souladu se svými postupy. Smluvní strany si navzájem oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup tohoto protokolu v platnost.

2. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po uložení posledního oznámení k následujícím nástrojům:

a) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

b) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob;

c) Institucionální protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

d) Pozměňovací protokol k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

e) Protokol o státní podpoře k Dohodě o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací;

f) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

g) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přepravě zboží a cestujících po železnici a silnici;

h) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty;

i) Institucionální protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

j) Pozměňovací protokol k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody;

k) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o pravidelném finančním příspěvku Švýcarska na snižování hospodářských a sociálních rozdílů v Evropské unii;

l) Dohoda mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o účasti Švýcarské konfederace na programech Unie;

m) Dohoda mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o podmínkách účasti Švýcarské konfederace na činnosti Agentury Evropské unie pro Kosmický program.

ČLÁNEK 11

Změna a výpověď

1. Tento protokol lze kdykoli změnit na základě vzájemné dohody smluvních stran.

2. Pokud je dohoda vypovězena v souladu s čl. 58 odst. 3 dohody, pozbývá tento protokol platnosti dnem uvedeným v čl. 58 odst. 4 dohody.

3. Pokud dohoda pozbude platnosti, zůstanou zachována práva a povinnosti, které jednotlivci a podniky nabyli na základě dohody přede dnem ukončení platnosti dohody. Smluvní strany se vzájemně dohodnou, jaká opatření se přijmou v souvislosti s právy, která jsou v procesu nabývání.

Sepsáno v […] dne […] ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

(Podpisový blok obsahující tyto formulace ve všech 24 jazycích EU: „Za Evropskou unii“ a „Za Švýcarskou konfederaci“)

PŘÍLOHA I

VÝJIMKY A VYSVĚTLENÍ

ODDÍL A

OPATŘENÍ SLUČITELNÁ S ŘÁDNÝM FUNGOVÁNÍM VNITŘNÍHO TRHU UVEDENÁ V ČL. 3 ODST. 2 PÍSM. d)

Níže uvedená opatření jsou slučitelná s řádným fungováním vnitřního trhu a nevztahuje se na ně čl. 4 odst. 3 písm. b):

[…].

ODDÍL B

KATEGORIE PODPORY, KTERÉ MOHOU BÝT POVAŽOVÁNY ZA SLUČITELNÉ S ŘÁDNÝM FUNGOVÁNÍM VNITŘNÍHO TRHU, UVEDENÉ V ČL. 3 ODST. 3 PÍSM. e)

Níže uvedené kategorie podpory mohou být považovány za slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu:

[…].

ODDÍL C

BLOKOVÉ VÝJIMKY UVEDENÉ V ČL. 3 ODST. 4

Podpora se považuje za slučitelnou s řádným fungováním vnitřního trhu a je vyňata z oznamovací povinnosti podle článku 4, pokud je poskytnuta v souladu s hmotněprávními podmínkami stanovenými v těchto ustanoveních:

1) Kapitoly I a III nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1), naposledy pozměněného nařízením Komise (EU) 2023/1315 ze dne 23. června 2023 (Úř. věst. L 167, 30.6.2023, s. 1).

2) Článek 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1), naposledy pozměněného nařízením (EU) 2016/2338 ze dne 14. prosince 2016 (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 22). Pro Švýcarsko se článek 9 chápe s výjimkou článků 5 a 5a uvedeného nařízení za podmínek uvedených v čl. 24a odst. 5 dohody.

ODDÍL D

PODPORA *DE MINIMIS* UVEDENÁ V ČL. 3 ODST. 6

„Podpora *de minimis*“ má význam, který má v nařízení Komise (EU) 2023/2831 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L, 2023/2831, 15.12.2023).

V případě podpory udílené podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu má „podpora *de minimis*“ význam, který má v nařízení Komise (EU) 2023/2832 ze dne 12. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L, 2023/2832, 15.12.2023).

_____

PŘÍLOHA II

OBECNÉ A ODVĚTVOVÉ AKTY POUŽITELNÉ V EVROPSKÉ UNII
UVEDENÉ V ČL. 4 ODST. 2

ODDÍL A

OBECNÉ A ODVĚTVOVÉ AKTY

1) Pro účely tohoto protokolu a podle čl. 4 odst. 2 použije Unie tyto akty:

a) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9);

b) nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (EU) 2015/1589 (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) 2016/2105 ze dne 1. prosince 2016 (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 19);

c) nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (Úř. věst. L 187, 26.6.2014, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (EU) 2023/1315 ze dne 23. června 2023 (Úř. věst. L 167, 30.6.2023, s. 1);

d) nařízení Komise (EU) 2023/2831 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L, 2023/2831, 15.12.2023);

e) nařízení Komise (EU) 2023/2832 ze dne 13. prosince 2023 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L, 2023/2832, 15.12.2023);

f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2338 ze dne 14. prosince 2016 (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 22).

2) Pro účely tohoto protokolu a podle čl. 4 odst. 3 Švýcarsko zavede a udržuje systém dohledu nad státními podporami, který zajišťuje neustálý dohled a vymáhání na úrovni rovnocenné úrovni uplatňované v Unii, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 2 a bodě 1 tohoto oddílu.

ODDÍL B

POKYNY, SDĚLENÍ A ROZHODOVACÍ PRAXE
EVROPSKÉ KOMISE

1) Pro účely tohoto protokolu a podle čl. 4 odst. 3 švýcarský orgán dohledu a příslušné soudní orgány ve Švýcarsku náležitě zohlední příslušné pokyny a sdělení závazné pro Evropskou komisi, jakož i její rozhodovací praxi, a v co největší možné míře se jimi řídí, aby zajistily dohled a vymáhání na úrovni rovnocenné úrovni uplatňované v Unii.

2) Evropská komise oznámí společnému výboru pokyny a sdělení, které považuje podle dohody za relevantní, a zveřejní je.